

denne Konto, om de vilde give Undervisning som Dagundervisning eller som Aftenundervisning, at gøre Betingelsen Dagundervisning til Hovedsagen, men at tillade Afvigelse. Jeg henstiller derfor, at man i Stedet for at slette Ordene „der gives som Dagundervisning og“ skulde indføje mellem Ordene „der“ og „gives“ Sætningen: „Hvor ikke særlige Forhold gør Afvigelse paakrævet.“ Med andre Ord, at disse Skolers Undervisning karakteriseredes som en uden Betaling ydet Fortsættelsesundervisning, der, hvor ikke særlige Forhold gør Afvigelse paakrævet, gives som Dagundervisning og ikke tager Sigte paa nogen af de bestemte Eksaminere.

Jeg havde faaet det Indtryk, at det var lykkedes at opnaa Enighed om denne Affattelse i Udvalget, og det er først efter Betænkningens Afgivelse, jeg ser, at denne Opfattelse ikke har været rigtig, og at man har forstaaet Forholdet saaledes, som om vi havde tiltraadt Forslaget om at slette Ordene „gives som Dagundervisning“. Dette er altsaa saa langt fra Tilfældet, at vi ikke finder det berettiget paa denne Konto, som jo vedrører Efterskoler, der giver Dagundervisning — der er andre Konti, hvoraf der ydes Understøttelser til Aftenundervisning —, helt at stryge Dagundervisningsbetingelsen. Jeg skal meget henstille til den højtærede Undervisningsminister at overveje, om han ikke kan nøjes med — jeg synes, at hans Begrundelse i Finansudvalget ubetinget siger dette — at have en Bemyndigelse til, hvor særlige Forhold gør det paakrævet, at fravige Kravet om Dagundervisning. I hvert Fald vil han da i de sønderjydske Landsdele have fuldkommen Bemyndigelse til at anvende denne Konto paa den af ham ønskede Maade. Jeg skulde tro, at der paa denne Betingelse kunde blive Enighed om Ordningen af denne Kontos Forhold. Hvis man derimod ikke kan gaa med hertil, maa jeg sige, at vi maa stemme imod, at man sletter Ordene „som Dagundervisning“ og derved fuldkommen forflygtiger Indtrykket af, hvad denne særlige Bevilling tilsigter, nemlig at yde Understøttelse til særlige Dagundervisningsskoler.

Under Nr. 591 og 592 har hele Udvalget tiltraadt Ministerens Ændringsforslag om forhøjede Understøttelser til Forfattere, Komponister m. fl. samt om en ny Form for Ydelsen af disse Understøttelser. Jeg maa anse det for særdeles heldigt, at den tidligere Adskillelse mellem Forfattere og Kunstnere paa to forskellige Konti nu opgives, og at man i Stedet faar en samlet Konto, der be-

tegner, at her ydes der fra Statens Side Støtte til Kunst og Litteratur og saadan Videnskab, som ikke er knyttet til nogen af de bestaaende Lærestalter. Under Forhandlingerne i Udvalget er det ogsaa med den højtærede Undervisningsministers velvillige Bistand lykkedes at finde en Ordning for disse Understøttelsers Størrelse, som dels vil tillade en jævn Stigning, efterhaanden som de forskellige Forhold maatte gøre det naturligt at yde Forfattere og Kunstnere en saadan jævnt stigende Understøttelse, og som tillige vil give en større samlet Understøttelse end nu. Tidligere var kun nogle ganske faa Understøttelser naaet op over Beløbet 1 500 Kr.; fra gammel Tid stod et Par Forfattere med en Understøttelse paa 2 000 Kr., og enkelte saakaldte Æresunderstøttelser var ansatte til et Beløb af 3 000 Kr. Selv om man maa forudsætte en Forandring i Pengenes Værdi, saaledes at man i saahenseende atter noget vender tilbage til tidligere Tidens Forhold, tror dog ingen, at vi — i hvert Fald i lang Tid — vil naa ned til det samme Prisniveau, som vi befaandt os paa i de første 10 Aar af dette Aarhundrede. Da var disse Understøttelser meget smaa, og jeg er den højtærede Undervisningsminister meget forbunden for, baade at han ved sit eget Forslag og ved senere Deltagelse i Forhandlingerne har ydet sin Medvirkning til, at man dog nu har Poster paa 2 400 Kr. som Understøttelser, hvor henimod de forskellige Forfattere og Kunstnere kan stile, efterhaanden som deres Virksomhed bliver mere betydelig og omfattende.

Forholdene har medført, at der med Hensyn til selve den Forhøjelse af Understøttelserne, som her er foreslaaet, ikke har kunnet føres nogen egentlig detailleret Forhandling med Undervisningsministeren; man har taget det sidste Forslag fra Ministeren, ganske som det forelaa fra hans Haand. Jeg paaskønner i mange Henseender dette Forslag og ogsaa den upartiske Aand, som det bærer Vidne om, men jeg vil dog gerne for mit Vedkommende have Lov til at sige, at der er visse enkelte Understøttelser, som jeg gerne havde set var blevet sat noget højere; for blot at nævne tre af vore betydeligste Lyrikere vilde jeg mene, at baade Sophus Michaëlis, Ludvig Holstein og Thøger Larsen burde have været placerede højere, end de er blevet. Men det er et Forhold, som det ikke vil være vanskeligt, haaber jeg, i kommende Aar at faa rettet. Med disse Bemærkninger skal jeg altsaa tiltræde det samlede Forslag.